

Zlatoslav Lockhart
Kateřina Hanzlíková, 4.A
Gymnázium J. A. Komenského

Kateřina Hanzlíková
Mírové nám. 261
Stochov
safirax@seznam.cz

Dva lidé nemůžou být stejní, ale mohou být podobní. Podle mého názoru jsou si velmi podobní Zlatoslav Lockhart, učitel na Bradavické škole čar a kouzel, a Ředitel Gymnázia J.A.Komenského v Novém Strašecí Richard Spiegl. Podobnosti nemohou být ve všem. Nepřipadá mi, že by ředitel byl vizuálně podobný s učitelem Lockhartem, ale charakterové rysy a to, jak se projevují na veřejnosti, se v lecčem shodují. Musím ovšem podotknout, že Lockhart je vyhraněná literární postava, kdežto ředitel Spiegl skutečná osoba, která nemá tak jednostranné charakterové rysy, jak je zde popisují. Ke svému jednání má alespoň o jeden důvod navíc než Zlatoslav Lockhart.

Lockharta prvně potkáváme v prostředí, kde je osobně nejraději. V obležení svých fanoušků. Ti jej obdivují jakožto svého hrdinu - spisovatele, který své příběhy nevymyslel, nýbrž i sám prožil. Zde bych chtěla ukázat několik podobností s Ředitelem.

Lockhart je díky svým skutkům pokládán za hrdinu a i Ředitel je za něj pokládán v lehkém úsměvu – Richard Lví srdce. Nový ředitel si vysloužil svou přezdívku velmi brzy poté, kdy začal v naší škole zavádět nové pořádky.

Stejně jako Lockhart má v knihkupectví své knihy (Mé kouzelné Já, Jaro s Yettim, Lockhartův atlas domácích škůdců...), tak má i Ředitel své zboží na trhu – svůj šPigi čaj.

Ke společnosti je nutné promlouvat zvučným hlasem. Této *pravdy* se drží obě probírané postavy. Lockhart kvůli své slávě velmi často a velmi rád promlouvá ke společnosti velmi zvučnými slovy. Ta jsou platná pro jeho zaslepené fanoušky, kteří nevnímají jednotlivá slova, ale samotnou ikonu a to zejména vzhled. Ředitel má velmi často projevy ke skutečnému světu. Nutí jej k tomu jeho postavení a nutkání se ke všemu vyjádřit. Od té doby, co je ředitelem, má každoroční projev na úvod Maturitního plesu. Na posledních dvou promlouval k davům, k rodičům a morálně se dotkl i maturantů. Jeho projev nebyl přirozený, měl jej naučený. Psal naučené fráze a tak, jak si myslel, že by měl dobrý projev vypadat. Škoda, že ředitel při svém projevu nebral v potaz projev předešlého ředitele. Ten mluvil *stejně* morálně směrem k maturantům, ale vyznění, obal byl naprosto jiný.

Učitelé jsou charakterizováni hlavně tím, jak dokáží naučit. V tom je slabé místo obou osobností. Zlatoslav Lockhart i Richard Spiegl vypadají lehce zmatení, když vejdou do třídy a uvědomí si, že by měli vést tu spoustu lidí před nimi. Oba si uvědomují, že by měli být ikonou, vzorem pro studenty, ale oba se s tímto vědomím nedokážou vyrovnat. Oba se také snaží dostat své slávě a požadavkům či očekáváním kladeným na jejich osoby. Lockhart má být hrdina, který se dokonale vyzná v obraně proti černé magii. *Zcela* to tak není, a proto pohoří hned u první hodiny, kdy do třídy vypustí Kormorské rarachy, z čehož vznikne katastrofa. I Ředitel nedokáže ustát svojí roli učitele. Snaží se obsáhnout vše, co by měli studenti znát, a tyto znalosti vloží do prezentací. Problém je v tom, že *vše*, co Ředitel při výkladu řekne, je v prezentacích. Informace navíc chybí. Hlavní problém není v tomto, ale v situacích, které se od toho odvíjejí. Když někdo nepochopí vykládanou látku a poprosí o vyložení problému jinak, Ředitel řekne naprosto stejné formulace s použitím synonym, často ne zcela přesných, a občasného přeházení slov. To vzbuzuje dojem, že ředitel zcela neví, o čem mluví, a „vaří“ z vody. Jako by se danou látku naučil večer před výkladem. Myslím si, že to tak není, ale dle mého názoru by bylo nutné upravit systém výuky u obou z učitelů.

Jakožto hrdina a učitel Obrany proti černé magii se Lockhart snaží ozvláštnit své hodiny praktickými cvičeními. Kormorští rarachové naprosto zničí jeho úsilí, když zdevastují třídu. Ředitel má rozpracované některé projekty, které nejsou šťastně vymyšlené a mohly by se lehce zvrtnout v něco nechtěného. Například se jedná o zavedení tzv. Smajlíků aneb „Den blbec“. Už po oznámení

tohoto úmyslu se začaly předběžně vyhlašovat ceny, za kolik je kdo ochoten smajlíka koupit a zajistit si tak den bez zkoušení a písemek.

Myslím si, že oba jsou obklopeni zdánlivou povrchovou silou. Lockhart je neporazitelný hrdina a držitel Merlinova řádu třetího stupně. Nikdo do posledních chvil knihy netuší, že Lockhart je podvodník, který ovládá jen Paměťová kouzla. Ředitel je silnou osobností díky svému aktivnímu nástupu na školu, kdy velmi rychle analyzoval zavedený pořádek a vytvářel nová pravidla. Novými pravidly jistě zdokonalil školu i její chod, ale na druhou stranu skoro zcela zničil rodinný ráz školy, kterým se škola po léta pyšní. Rodinnou náladu se daří udržovat lehkým porušováním řádu nového a dodržováním starého. Síla obou osobností je tedy jen zdánlivá. Uvnitř silných osobností – ikon – jsou jen obyčejní muži. Jeden se skrývá za slávu a druhý za předpisy. Kdyby neměli tyto jistoty, nebyli by tak silní ve svém jednání aneb svět bez špagátu je jen chaos.

Abych ale nemluvila jen o charakterových vlastnostech, doplním jeden velmi důležitý postřeh: OBA mají stejný nos. Toto mé tvrzení sice popírá tvrzení z úvodu a to to, že dva lidé nemůžou být stejní, ale myslím si, že nosy by stejné mít mohli. Na to mám nos.